

КРИВЕНКО Павло Васильович

Випускник технологічного факультету (1961)

Директор Науково-дослідного інституту в'язучих речовин і матеріалів ім. В. Д. Глухівського Київського національного університету будівництва і архітектури

Доктор технічних наук, професор, дійсний член Академії інженерних наук України та Академії будівництва України

Народився 15 вересня 1938 р. в с. Анатолівка Тегуло-Березанського району Миколаївської області. Про те, що випадковості не випадкові, переконався ще юнаком, коли, вирішивши вступати до Харківського дорожньо-будівельного інституту, дорогою до Харкова заїхав до Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту, де планували навчатися багато його шкільних друзів. У той час у виші створювався перший факультет — технологічний, який був пов'язаний із житловим будівництвом і розвитком бази будівельних матеріалів. Він надзвичайно зацікавив П. В. Кривенка і хлопець подав документи для вступу, про що досі не пошкодував жодного разу.

Найяскравішими спогадами студентства вважає поїздку після II курсу в складі студентського будівельного загону на цілину, третій трудовий семестр в колгоспі. Запам'яталася і виробнича практика, де, працюючи на заводі, на власні очі побачив те, про що читав у конспектах та про що розповідали викладачі на заняттях.

Фахову стежину розпочав із посади старшого майстра в будівельному управлінні у м. Києві. З 1966 по 1969 р. був аспірантом Київського інженерно-будівельного інституту. Після закінчення аспірантури працював у цьому ж інституті молодшим і старшим науковим співробітником, а з 1971 по 1986 р. — завідувачем проблемної науково-дослідної лабораторії. Після отримання в 1987 р. вченого звання професора, працював на кафедрі технології виробництва бетонних та залізобетонних конструкцій, а з 1988 р. — завідувачем кафедри будівельних матеріалів і проректором з наукової роботи Київського національного університету будівництва і архітектури.

У 1991 р. Павло Васильович взяв участь в організації створення Державного науково-дослідного інституту в'язучих речовин і матеріалів ім. В. Д. Глухівського Київського національного університету будівництва і архітектури, який він очолює і тепер.

Сьогодні Науково-дослідний інститут ім. В. Д. Глухівського проводить фундаментальні дослідження закономірностей прояву в'язучих властивостей мінеральними системами лужного та лужноземельного алюмосилікатного складу;

працює над створенням нового класу цементів і в'язучих для підвищення експлуатаційних характеристик матеріалів на їх основі, що передбачає зменшення витрат на їх виробництво і не чинить негативний вплив на навколишнє середовище. На базі інституту функціонують акредитована Національним органом з акредитації випробувальна лабораторія та орган сертифікації будівельних матеріалів.

Кандидатську дисертацію захистив у 1971 р., а докторську — в 1986 р. Є лауреатом Державної премії України в галузі науки і техніки (1999), премії ім. В. К. Семинського (1990), премії Академії будівництва України імені академіка М. С. Буднікова (2003), почесним винахідником СРСР, членом Американського товариства цивільних інженерів (з 1999 р., м. Рестон, США), почесним професором Чунцінського університету будівництва і архітектури (1998 р., Китайська Народна Республіка).

Напрямок наукової діяльності П. В. Кривенка — фундаментальні дослідження закономірностей процесів структуроутворення в лужних в'язучих системах та створення високоефективних матеріалів із заданими властивостями для вирішення як будівельних, так і екологічних проблем.

Громадська робота Павла Васильовича зосереджується у межах виконання обов'язків голови спеціалізованої вченої ради Д 26.056.05 Київського національного університету будівництва і архітектури, члена секції наукової ради Міністерства освіти і науки України та керівника органу сертифікації будівельних матеріалів державної системи сертифікації України.

Підготував 22 кандидати та п'ять докторів технічних наук. Автор понад 1000 наукових праць, серед яких: 20 монографій, чотири підручники, понад 500 авторських свідоцтв СРСР і закордонних патентів. Відзначений медалями «В пам'ять 1500-річчя м. Києва» (1985), «Ветеран праці» (1991) та знаком «Винахідник СРСР».

Павло Васильович щасливий своєю працею і тим, що став нащадком справи батька і діда, які були дорожніми будівельниками. Навчання в Дніпропетровському інженерно-будівельному інституті, насамперед, навчило його самостійності. В інститутські роки П. В. Кривенко отримав вагому базу знань, які дали йому змогу продовжити здобувати освіту на більш високому рівні — в аспірантурі, і які застосовує й нині.